

Nr 319.

Av herr **Andersson** i Stockholm **m. fl.**, med förslag om förbud mot att kommendera eller på annat sätt söka förmå värnpliktiga eller fast anställda militärer att ingripa mot i konflikt varande arbetare.

Det har under de senare åren vid flera tillfällen förekommit, att värnpliktiga och fast anställt manskap samt underbefäl kommenderats att utföra arbete, som på grund av löne- och andra tvister förklarats i blockad av arbetarnas fackliga organisationer. Så förekom det t. ex. vid tvenne konflikter i Boden, att värnpliktiga kommenderades till utförande av arbete i intendenturkårens slakteri, ehuru detta var blockerat på grund av lönetvist, och vidare kommenderades värnpliktiga att utföra arbetet i Norrbottens regementes tvättinrättning. Detta senare arbete hade förklarats i blockad på grund av att regementsförvaltningen avskedat de vid tvättinrättningen anställda arbetarna. Under den konflikt, som under första halvåret 1928 pågick angående lönerna vid flottans varv, kommenderades såväl värnpliktiga som fast anställda till utförande av arbete, som nedlagts och förklarats i blockad av varvets arbetare. Den senare kommenderingen var även föremål för riksdagens behandling på grund av väckt interpellation.

Oavsett vilken uppfattning man har om statens neutralitet i arbetskonflikter och statens möjlighet att vara neutral i strider, där staten själv är part, torde det kunna medgivas, att det är ett grovt övergrepp mot de värnpliktiga, att de med krigslagarnas straffbestämmelser såsom påtryckningsmedel skola tvingas att uppträda såsom strejk- och blockadbrytare, alltså tvingas att bryta den solidaritetsprincip, som de flesta av dem sätta högst av alla. Riksdagen har genom särskilda bestämmelser befriat s. k. samvetsömma värnpliktiga från skyldigheten att öva sig i vapens bruk, ehuru sådana övningar väl icke kunna strida mot någon människas samvete och hedersbegrepp på det sätt som utförande av blockadbryteri strider mot en arbetares uppfattning. Även dessa samvetsömma kunna för närvarande kommenderas till strejk- och blockadbryteri, vilket givetvis är lika oriktigt som att andra värnpliktiga eller militärt manskap skola erhålla sådan kommendering.

Vi äro medvetna om, att det kapitalistiska samhället använder alla sina maktmedel i kampen mot det arbetande folket, men anse dock att det icke

bör komma ifråga, att ett land, vars maktutövare säga sig tillämpa en demokratisk ordning, genom särskilda straffbestämmelser tvinga en del av landets innevånare till sådana handlingar som de ovan nämnda eller tvingar dem att på annat sätt ingripa i konflikter mellan parterna på arbetsmarknaden.

I anslutning till vad vi sålunda anfört få vi härmed hemställa,
att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhänga, att det i vederbörliga författningar och reglementen må införas bestämmelser om förbud mot att kommandera eller på annat sätt söka förmå värnpliktiga eller fast anställda militärer att utföra blockerat arbete eller på annat sätt ingripa mot i konflikt varande arbetare.

Stockholm den 21 januari 1929.

Edoff Andersson.

Viktor Herou.

Oscar Öhman.

Aug. Spångberg.

J. P. Dahlén.

Nils Flyg.

Verner Karlsson.
